

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Повнісне число по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми вишеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хоруничини). Екс-
педиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Краєві сойми.

(X) Окрім галицького сойму після від-
роченя державної ради зібрали ся також
сойми інших країв, а з почином літа по-
чала ся і соймова сесія. Ми вже вказува-
ли на непригідність сеї пори для соймових
робіт. Велика частина послів з ради дер-
жавної засідає і в соймах, а 40 послів бу-
ло також в делеґації. Тим способом є ба-
гато таких, що від жовтня м. р. без пере-
станку, так сказати-б, «не виходять з пар-
ляменту». В осени і то доволі рано, му-
сить знов державна рада почати свої ро-
боти, отже випадало би, щоби краєві сой-
ми працювали ціле літо для полагоди кра-
євих справ і нагромаджених залеґлостей.
Однак годі-ж знов цілий рік держати пар-
ляменти, бо послы мають, так сказати би,
і свій окремий завід, а впрочім мали би
право хоч до сякого-такого відпочинку.
Задля того очевидно буде соймова сесія
вельми коротка і мало що можна буде зро-
бити, окрім хіба ухваленя бюджету.

Наріканя на се підносять ся з різних
боків на таке обмеженє компетенції сой-
мів і то вже не від сего року. Сими дня-
ми і *Slowo polskie*, покликуючи ся на ста-
тю *Frankfurter Ztg.*, надькало на обмеженє
краєвої автономії, добачило в тім умисне
змаганє д-ра Кербера до централізму і взи-
вало Коло польске до рішучого опору про-
ти правительства. Думаємо, що др. Кер-
бер не дуже злякав ся такого візвання
Slowa polskiego і не дуже лякає ся опору
польского Коло, бо єму дуже добре відомо,
на яких основах се Коло спочиває і
наколиб др. Кербер лише схотів, то се Ко-
ло дуже змаліло би. Те саме знає і о тім
переконанє дуже добре і саме Коло і задля
того оно є на всі прикази д-ра Кербера, а
коли навіть инколи пориває ся про люд-
ске око до рішучости, то все кінчить ся
хіба мрачною резолюцією.

З нашого становища не можемо оду-
шевляти ся такою автономією, яка у нас
она в практиці, і не маємо причини надь-
кати на се, що она не може собі дати
волі. В практиці бо польске Коло, хоч у
Відни все акцептує автономічний принцип,
в дійсности в краю змагає до централізму
і таким духом перевятий і галицький сойм.

Певно, що сойм повинен би мати біль-
ше свободного до роботи часу, щоби не
одному лиху краєвому запобігти, не один
закон потрібний ухвалити, однак нині спра-
ви так стоять, що недостаток того часу
може охоронює край перед ухваленєм ли-
хих або невідповідних законів.

Промова посла Александра Барвіньського

на засіданню кр. сойму 21. червня 1902. в справі
заснованя рускої гімназії в Станиславові.

Високий Сойме! Внесенє мое, яке стоїть на
днемнім порядку, не є зовсім нове; оно було і
на вторішній сесії поставлене, однак з відомих
причин не залагоджене, а навіть не було пред-
метом нарад.

Потреба заснованя нової гімназії з руским
язиком викладовим в східній Галичині є так
ясна, що не буду над тим широко розводити ся,
а обмежу ся лише до кількох фактичних да-
них. Відома річ, що в Галичині маємо на біль-
ше як 3 мільони Русинів несповна 4 рускі гім-
назії, а то 3 повні 8-клясові а одна ще неповна
4-клясова в Тернополі. Фреквенція рускої мо-
лодіжки в гімназіях зростає з кожним роком,
так що в останнім році після статистичних ви-
казів було рускої молодіжки шкільної понад
3000 в середніх школах. Коли звернемо увагу
на ту фреквенцію рускої молодіжки, то побачи-
мо, що аргумент, який давніше висунено про-
ти засновуваня руских шкіл середних, зовсім
вже упав і перестарів ся. Давніше все була
мова про се, що рускі школи не будуть мати
достаточного числа учеників. Факти свідчать,
що не тільки є достаточнє число учеників в
руских гімназіях, але навіть є переповненє, так
що в низших клясах руских гімназій маємо
що найменше по два а навіть по три рівнорядні
відділи. Сей отже аргумент, якого уживано дав-
ніше проти засновуваня руских гімназій, не
має нині ніякої ваги.

Маємо також всі потрібні книжки шкільні,
а один хіба аргумент міг би бути висунений,
т. є. недостача учительських сил. Однак се не є
недостача спеціально руска, се є загальна не-
достача учительських сил так руских як і поль-
ських. Над сею справою не буду тут дальше
розводити ся, она повинна бути предметом зрі-
лого застановленя в раді шк. кр., як сему не-
достаткови зарадити, але сего не можна вису-
вати проти заснованя рускої гімназії в Стани-
славові. За заснованєм там рускої гімназії про-
мовляють отсі поводи: Передовеім гімназія в
Станиславові є так переповнена, що она не
є нормальною гімназією, але подвійною, а пі-
сля остатного справозданя ради шк. кр. стани-
славівська гімназія мала 599 учеників, а в сім
році має значно більше. В минулим році було
там 15 кляс а сего року, о скільки мені відомо,
є 16 кляс. Є то отже властиво подвійна гімна-
зія і належало би її розділити, бо інакше на-
ука в так переповненій гімназії не може бути
корисна для молодіжки, дирекція не може від-
повідно дбати про методичне приспосібленє у-
чительських сил їй повірених і відповідно вико-
нувати надзвір над молодіжкою так численною
гімназією. З тих 599 учеників станиславівської
гімназії припадає на руску народність після
вторішнього справозданя ради шк. кр. 157, а на
польску народність 220 учеників (без жидів), от-
же значить, що число польских учеників не бо-
гато переважає число руских учеників.

Станиславів є столицею руского епископ-
ства і там має бути заснована також руска се-
минарія духовна. Недостаткови сил духовного
стану може зарадити основанє рускої гімназії.
Досвід показує, що де повстає руска гімназія,
там значно зростає фреквенція руских учени-
ків. Отже хоч станиславівська гімназія виказує
тільки 157 руских учеників після вторішнього
справозданя ради шк. кр., то я переконаний, що
заснованє рускої гімназії се число значно
збільшить. Після сегорішнього стану є в I кл. 46
учеників Русинів, в II кл. — 27, в III кл. — 24
в IV кл. — 35; разом 132 учеників Русинів в
низшій гімназії.

Потребу заснованя рускої гімназії в Стани-
славові признала також і тамошня рада пові-
това, повзявши ухвалу, в якій заявляє ся за

заснованєм окремої рускої гімназії в Станисла-
вові. Виділ краєвий також з своєї сторони вне-
се предлогу, в якій освідчає ся за заснованєм
рускої гімназії в Станиславові.

Є се справа культурна, є се змаганє до
дальшого і ширшого культурного розвитку рус-
кого народу, наколи ми домагаємо ся заснову-
ваня дальших середних шкіл з руским викла-
довим язиком. Коли вас всіх, панове, болить і
дотикає, як вам деінде відмовляють заспокоєннє
ваших культурних потреб, для вашого культур-
ного розвитку, то звольтє, панове, зрозуміти,
що й нас мусить боліти, коли нам відкажує ся
заспокоєннє наших культурних потреб. Втори-
шний сойм зробив в тім похибку і я маю пере-
свідченє, що многі панове дійшли до перекона-
ня, що та похибка була не добра і не на мі-
сці. В руках ваших, панове, є змога її попра-
вити, і я думаю, що В. Сойм, застановивши ся
зріло над моім внесенєм, прихилить ся до єго
ухваленя.

Що-до формальної сторони вношу на віді-
сланя сего внесеня до шкільної комісії (брава і
оплески).

Інтерпеляция пос. Романчука

і тов. в справі іменовань учителів і директорів
в галицьких учительских семинариях, внесена на
засіданню ради державної дня 17. червня с. р. до
міністра просвіти.

Від якогось часу лучають ся в Галичині
в наукових заведенях, що підлягають ц. к. мі-
ністерству просвіти, а іменно в учительских
семинариях, іменованя учителів і директорів,
невгідні з інтересами школи, на котрі преці пе-
редовсім треба мати увагу. Іменованя ті не від-
повідають законним постановам, а тільки мають
на оці інтереси поодиноких осіб або кляс, і ддя-
того дивлять ся в краю на ті іменованя, як на
протекційну систему, яка викликає оправданє
здивованє і находять відповідний осуд. Та хоч
вже і досвід показав шкідливість такої пра-
ктики — хоч через таку практику урвень тих
заведень, що вже від довшого часу існують,
замість піднести ся, скорше упадає — мимо то-
го тота практика має вести ся дальше і ддятого
треба бояти ся всі лихих наслідків. Цілковита
пасивність, з якою міністерство просвіти від-
носить ся до сего поступованя ц. к. галицької
шкільної ради чи єї президії, шкодить також
повазі найвищої просвітної управи, коли до-
тячно єї урядованє сходить на просту формаль-
ність, бо по більшій части на потверджуванє
всіх пропозицій.

Для доказу тих тверджень нехай послу-
жать отсі приміри:

Хоч вже через заіменованє в 1890. р. ри-
мо-кат. катехита кс. Йосифа Фалата директо-
ром женської семинарії учительської в Переми-
шли зроблено промах, мимо того заіменовано
в 1901. р. знов такого катехита, кс. Йосифа Бе-
левїна, директором мужескої учительської семі-
нарії в Кракові. Оба — крім кваліфікації на
учителів релігії — не мали ніякого иншого
уздібненя до учительского заводу.

Дня 20. серпня 1900 заіменовано директо-
ром муж. учительської семинарії в Самборі Ка-
роля Крадохвилю, котрий скінчив лише низшу
школу реальну і має лише іспит на учителя
віділової школи. Він отже має провадити нау-
кове заведенє, в котрім до учеників ставить ся

Краєвий Соїм.

більші домагання, як ті, яким він сам може доволити.

Хоч в учительських семінариях в східній Галичині, відповідно до їх утравістичного характеру, всі учителі обов'язані уміти обі краєві мови, так польську, як руску, бо при науці кожного предмету має уважатися також на другу краєву мову, мимо того іменуєся там на учителів також таких кандидатів, що рускої мови не знають і відтак не можуть відповісти своєму завданню. Так стоїть справа приміром з д-ром І. Нітманом у Львові і з Владиславом Сатке в Тернополі.

Директором муж. учительської семінарії у Львові має бути заіменованій тамошний катехит кс. Валентин Волч, хоч він, як се вже було виказано в нашій інтерпеляції з 8. лютого 1902, зовсім не надаєся до того, в усіх кандидатів має найменшу шкільну практику, крім кваліфікації на учителя релігії не має зрештою ніякого иншого уздібнення до учительського заводу, а навіть не може виказати ся конечним знанєм рускої мови. Виравді говорять, що він роздобув на те якесь приватне свідощтво з краківського університету, але оно не може мати ніякої законної важности.

На посаду головного учителя в муж. семінарії учительській в Заліщиках мають мати вигляди: 1. Юліян Новаковський, що в своїй дотеперішній кар'єрі був вже інспектором народних шкіл в Ярославі, учителем школи вправ у Львові і інспектором народ. шкіл в Городку, всюди щось прошкробав і був переносуваний в дисциплінарній дорозі, а тепер з причини, що на теперішній посаді є неможливий, має дістати ліпшу. 2. Еразм Старжинський, учитель школи вправ в Заліщиках, котрий тим головно відзначився, що директор учит. семінарії Тит Словневський має у него харч і помешканє.

Мимоходом годить ся зазначити, що як три наведені вище слухачі показують, мусить впадати в очи якесь особливе виріжнюванє (eine besondere Bevorzugung) мало кваліфікованих римо-кат. духовних.

Інтерпеляція кінчить ся запитанєм, чи міністер схоче основно розслідити наведені ліхи відносини і їм по можности зарадити — і чи схоче при будучих іменованях, не оглядаючись на пропозиції галицької ради шкільної і галицького намісника остро держати ся того, щоби як інтереси школи, так і права рускої мови були бережені.

«Всеідушній Галічанін», подавши інтерпеляцію п. Романчука в справі іменовань при учительських семінариях, заговорив також про кс. Волча і покориштував ся сею нагодою, щоби дати свій *Eselstritt* п. Барвіньському, очевидно на основі брехливих інформацій. Передовсім се неправда, мовби п. Барвіньський вже 15 літ не повнив служби в семінарії, бо єго вибрано послом в 1891. р. і від цвітня того року засідав в радї державній, але при тім часто брав участь в екзамінаційних комісіях і передбав при іспитах зрілости, отже не виходив із зв'язу з школою. Дальше неправда, мовби п. Барвіньський вищофав своє поданє і «продав сїю посаду за миску сочевичі», т. є. додаток заслуги, о який ані не подавав ся, ані не просив. На останку і се неправда, мовби кс. Волч зробив іспит для народних шкіл. Після наших інформацій кс. Волч не складав ніякого іспиту перед екзамінаційною комісією, а приватне кольоквіюм у проф. Третяка, який посьвідчив, що кс. Волч прочитав і оповів один уступ з читанки і після єго погляду okazał się uzdolnionym do języka ruskiego. Розуміє ся, що таке свідощтво не дає ніякої законами вимагані кваліфікації і іменованє на основі такого свідощтва було би виразним нарушенєм законних постанов. Чи такі іменованя можуть причинити ся до піддержаня відповідного наукового поведу учительських семінарийд, чи можуть причинити ся до піддержаня поваги і об'єктивности шкільних властей, які повинні би передовсім берегти ествууючі закони і їх виконувати, над сим, здає ся, шкода тратити багато слів.

В дальшій ході суботнішого засідання пос. Мойса підпірав своє внесєнє.

В kwestії соли

і по острій критиці салінарної господарки правительства візвав єго: 1) щоби порозуміло ся з Угорщиною що-до зниженя цін всякої соли, 2) щоби відступило краєвому виділові стільки соли до розпродажи, скільки виносить краєва консумція, 3) щоби постійно видавали безплатно сировицю та починали полекші що-до єї перевозу, 4) щоби постарали ся о збільшенє продукції поташевої соли в Калуші на навіз, та о зниженє цїни єї з 70 кр. на 46—50 кр., 5) аби побудовано зелізниче полученє калуських салін та відбудовано салїни в Долинї. Внесєнє відіслано до сільної комісії.

Пос. Могильницький підпірав своє внесєнє за безпроводочним знесєнєм цісарского розпорядженя з дня 20. цвітня 1854. р., після якого власти адміністративній мають право карати арештом горожан держави за «упраме поведєнє». — Переказано правничій комісії.

В справі промислу.

Пос. Плоцкий підпірав своє внесєнє в справі побудованя коштом краю великого збірника на сировицю нафти, щоби не допускати до знатної обнижки єї цїни позаграничними рафінериями.

Пос. Стапінський мотивує своє внесєнє в справі всяких достав для краєвого виділу і краєвих заведєнь, причім маршалок звертає єго увагу, щоби не відбїгав від предмету та упоминає оплескуючу бесідника галєрию.

Про зміну дорожого закона

говорить знов пос. Стапінський мотивуючи своє дотичне внесєнє, покликуючись на консерватиста п. Гунку, який шарварки і мита признав анахронїзмом. Жадає: 1) заступленя шарварків податком, 2) знесеня всяких мит.

Вкінци пос. кс. Шпандер мотивував своє внесєнє в справі субвенції для надвислянських повітів з причини повени. Вєї внесєнє відіслано до дотичних комісій. Засіданє покінчило ся о 1/2 3 год.

З СОЙМІВ.

Протест руских послів в буковиньськїм соїмі.

По торжественїм вступі першого засідання і поалагодженю вступних формальностей та рішєнь, які пішли зовсім гладко, не міг ніхто навіть замїтити, що лагодить ся в соїмі буря. Самі лише соїмові махери знали, яким ударом хочуть почастувати Русинів, хоть і їм безпечно і на думку не приходило, що рускі послі їм шє лішнім ударом віділатять. Ішла точка вибору до комісії. Після парламентарного звичаю, який панує у вєїх парламентах, вибори ті відбувають ся так, що перед вибором порозуміваять ся партії що-до числа припадаючих на кождо партію членів комісій, а відтак кожда партія назначує в помежи себе тих послів, котрих хоче мати в кождій комісії. Сєго доси ще ніколи в буковиньськїм соїмі, ні в ніякій иньшій парламентї не було, щоби яку небудь партію при тім оминути. По першій раз стало ся се на сьогоднішнім засіданю. З рускими послами жадна иньша партія ні словом не порозумівала ся, а вєї злучили ся на те, щоби руских послів до живого дїткнути. Они вправді у вєїх комісії повизначували і руских послів в тім самїм числї, в яких они були заступлені в комісіях і в попередних сєсиях, але не питаючи ся руских послів о їх думку і зовсім не зважаючи на них. Рїч ясна, що рускі послі не могли тоту провокацію і того подонтаня всяких парламентарних звичаїв приймити з легким серцем і не зважаючи на се, що нараз онинили ся в такім становищі, де вєї против них подали собі одну руку, зараз таки, коли справа виборів прийшла на чергу, заявили устами д-ра Стоцкого, що з огляду на подонтанє парламентарних звичаїв они у виборї не возьмуть участи, за таке поступованє відповідальність звертають на тих, хто се спровокував, а якби помимо їх волї хто небудь з них був до комісії вибраний, вибору не приймуть і

застерїгають собі потягнути з сєго поступованя иньших партій против них дальші консеквенції. Они ніяким чином не дозволять, щоби над релятивною більшостию краю, котру они заступають, партії переходили до дневного порядку, уважають се простим насильством і протестують против того.

По тім заявленю рускі послі *вийшли зі салї* а вражінє єго було таке, що дєхто з махєрів аж зблїд, бо того они не сподївали ся. Цїлу штуку вимїрили они против посла Николая Василька; єго то не хотїли они мати в ніякій комісії. Рахунок ворогів наших був такий, що тим чином Русинів роздвоять і хоть одну хвилю тим потїшать ся, що Николай Василько лишить ся на цїдилї. Та рахунок не вдав ся, бо послі Пігуляк і Стоцкий по вєїх виборах заявили, що вибору не приймають.

Почали махєри помежи собою шукати. Нараз пос. Марїн, голова німецкого клубу встає і за Нїмцїв, Волохів і Вірменів заявляє, що вєї ті партії зважають при виборах на се, щоби в кождій комісії були і рускі послі заступлені, лишє що вибір осіб застерїгають собі. На те дістав він відповідь від д-ра Стоцкого, що се як-раз є насильство, против котрого рускі послі мусять протестувати, а від посла Василька дістало ся Марїнови кількя прикрих слів, бож треба знати, що Марїн є послом черновецкого переважно руского повіту, а заразом і головою німецкого клубу.

Зовсім спокійно полишаємо суд над тим поступованєм иньших партій против Русинів вєїм, у кого є хоть крахїточка чєсти і почутя сиреведливости. Скажемо лишє тїлько, що вєї поважнійші послі без виїмки, чи то Волохи, чи Нїмцї, чи Вірмени стоять по сторонї руских послів, осуджують поступованє загорїлцїв, котрим на жаль мусїли піддати ся, бо у вєїх тих партїях загорїлцї взяли верх. Оттак почала ся теперїшня соїмова сєсія.

Скєдль, Янко, Флюндор і Волчинський гадали наступити на карк Русинам, але таки зараз посрамились.

(„Буковина“).

Буча в крайньскїм соїмі.

Словїньскї католицкї послі предложили 12 наглих внесєнь і хотїли промовляти що-до них доперва при кінци засіданя, коли тимчасом пп. Ферянчіц і Шведель заявили, що після регуляміню підпіравє наглих внесєнь має наступити безпосередно. Вивязала ся дуже пристрасна дискусія, серед якої пос. Ферянчіц закинув словїньським лібералам і великій посїлости, що мають намїр сповнити лайдацтва при поставлєних на дневнім порядку виборах до комісій.

Словїньско-ліберальні послі і великої посїлости, серед великого обрущєня, домагали ся, щоби Сустершїц цофнув сєй висказ. Краєвий маршалок прикликав єго до порядку, а що-до наглих внесєнь рішив, що промова до них наступлять при кінци засіданя. Пос Шафар протестує против сєго. Відтак відбули ся вибори до комісій, після яких католицкї послі заявили с ов невдоволенє, бо одержали в комісіях о один мавдат менше, як давїйше.

П. Сустершїц підпіравє через двї години своє нагле внесєнє за загальним безпосередним правом голосованя. Відтак пос. Грїбар заявляє ся за загальним голосованєм, але під услївєм, що они будуть увільнені від виливу клиру, який з проповідниць і словідниць кермує своєю акцією. Пос. Сустершїц жадає прикликаня Грїбара до порядку. Колиж заступник маршалка не вчинив сєго, п. Сустершїц і другі словїно-католицкї підняли пекельну бучу, кричали, стукали вультїтами, кидали крїслами та каламарями, грали на інструментах і т. и. Сєй нечуваний верєск трєвав кількя годин, аж доки не замкєно засіданє о год. 7. вечєром.

Капо д' Істрія.

На першїм засіданю соїму Італїїці запротестували против сєго, що новоіменованій заступник маршалка промовляв найперше по хорватски, а відтак по італїйски. Пос. Спїнчіц відповів в імені Хорватів протестом против сєго, щоби маршалок, отвїраючи соїм, промовляв лишє по італїйски. По поалагодженю формальностей замкєно засіданє.

Промислова: предс. Любомірський, заст. предс. Рутівський, секр. Жардецький.

Реформ аграр.: предс. Сенковський, заст. предс. Гупка.

Водна: предс. Козловський, заст. предс. Колішер, секр. Мерунович.

Петиційна: предс. Міхалський, секретар Шпондер.

3 дневного порядку

відіслано ряд пропозицій кравого виділу до поодиноких комісій і уділено кільком повітовим виділам концесії на побирання мита, а відтак признано важними вибори: шп. Марса, Пілята, Ліпінського, Шехтля, Тишковського, Трачев-

ского, Водзіцкого, Старуха, Баля, Созаньського, Коритовського, Урбанського і Борковського.

Телеграми.

Відень, 23. червня. Архикнязь Франц Фердинанд виїхав вчора з дружиною на коронацію до Лондона.

В політичних кругах твердять, що вчора підписано тридержавний союз.

Цар надав посл. др. Катрайнерови ордер залізної корони І класу за його заслуги як председателя бюджетової комісії около ухвалення бюджету.

Інсбрук, 23. червня. У намісника відбула ся в суботу конференція в справі автономії полудневого Тиролю. Правительство згодило ся на автономію при удержанню однолітності Тиролю.

Дрездно, 23/6. В суботу привезено ту моші короля Альберта і зложено їх в двірським костелі.

На похорони короля Альберта прибув цар Франц Йосиф з генеральним ад'ютантом гр. Паром, архикнязь Отто і його жена архики. Марія Йосифа.

Лондон, Лорд Кіченер передав провід над англійським війском в полудневій Африці ген. Летлетонові і повертає до Англії.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Соїшна Найславнійша програма! від 1. до 15. червня 1902.

При співучасті військової музики 30. п. п.

- 1) Увертура. 2) Сестри Pometti, воздушні артистки. 3) Schütz і Wern, тирольські дуети. 4) Marie і Maar, туристка і селянка. 5) The Otinos, найславнійші американські пародисти ексцентричні. 6) Mr. Ronard, зі своїми псами (живі образи). 7) Орхестра (Реклямограф). 8) La belle Valesca, зі своїм репертуаром „Retour de Bal“. 9) Les Berlov'es, французский дует. 10) Mr. Aleksander, колова Гада на столі. 11) Американський біоскоп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і сьвята два представлєня. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчєнайше можна замовляти і набути в конторі Пальона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— Новий дівочий інститут у Львові. З огляду на се, що многим приходить з трудностю примістити свої діти в інститутах за оплатою 40 К місячно, рішило тов-о „Клуб Русинок у Львові“ отворити в вересні с. р. інститут дівочий ім. св. Ольги, де мали-б приміщенє учениці шкіль публичних і приватних. За доплатою місячною 24 до 30 К дістануть інститутки мешканє, харч, опал, сьвітло і услугу, як також стараний догляд домашній. Родичі, що хотіли-б примістити свої діти в Інституті св. Ольги, звєлять зголосити ся письменно, залучивши сьвідоктво убожєства, на адресу п-ї Марії Білецької у Львові, ул. св. Софії ч. 9А, найдалше до кінця червня. — Речинєць короткий, бо товариство мусить оглянутись за відповідним мешканєм. — Кождий врозуміє, що за так низьку ціну годі при теперішній дорожні, та ще у Львові, дати дівчаткам удержанє, але Виділ постарєє ся о покритє недобору сєго дешевого, а конечно потрібного Інститута. — З Виділу Клубу Русинок у Львові.

Розписанє будови.

Краввий Виділ Королівства Галичини і Володимирії в Великим Князівством Краківським задумє іменем і на рахунок концесіонара вузькошляхової локальної залізницї Переворек-Бахур (Днів) роздати будову тої залізницї за ричалтовою винагородою окремо з двох частях:

1) від Переворєка до Явірника польського о довготі около 34.1 км. з речинєцем окінчєня на 1. серпня 1903;

2) від Явірника польського до Бахура о довготі около 9.4 км. з речинєцем окінчєня на 1. серпня 1904;

Речинєць вношенє оферт до дня 15. липня 1902. до 11. год. перед полуднем, час міський львівський.

Близші постанови находять ся в оголошеню часописи „Gazeta Lwowska“ з дня 20. червня 1902. ч. 1391 в двох по собі наступаючих числах.

Краввий маршалок: Потоцький.

Член краввого Виділу: Глидзук.

ВИСОКИМ Ц. К. НАМІСНИЦТВОМ КОНЦЕСІОНОВАНЕ БЮРО ПОДОРОЖИ і СПЕДИЦІЙНЕ СОФІЇ БЕСЯДЕЦКОЇ, ОСЬВЕНЦІМ, ДВОРЕЦЬ

продає білєти веліничі округні

корабельні карти І-шої і II-гої класи

як також карти межипокладові для переселєнцїв до Америки.

Цїни найнижчі.

Виміна грошей.

Проспекти даром і оплатно.

(18-26)

драму в 4 актах Антона К-ушельницького можна замовляти у автора: Коломия, ул. Замкова 15А, по цїні 2 К.

Артистку,

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Складайте свої ощадности в Дністрі! Товариство взаїмного кредиту, стоваришенє зарєєстрованє з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10. дїм „Просьвіти“ приймає вкладки щадничі і опроцентовує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках. уділяє своїм членам позичок на векселі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації. Сплату позичок розкладає „Дністер“ догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член забезпечений в „Дністрі“, від огню. Уділ членський вносять 50 К, виписовє 2 К. Уділи вплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Члєпів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К 4 с. уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі ціли — на церкви, бурси, школи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К. Інформацій в справах позичок уділяють агенти і Дирекция.

Table with columns for train direction (до Львова, зі Львова), departure/arrival times, and station names. Includes a 'Ніч' section for night trains.

ЗАМІТКА: Пора нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 53 минут рано. Час середно європейський рікнять ся від часу львівського о 86 минут. а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білєти вського рода і розкладає Гади.